

akademický rok 2017 - 2018

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Lukáš Essender

Název práce: Doufám, že je tu místo na lásku

Slovní hodnocení:

Lukáš Essender přestal své věci vydávat za interiérovou estetiku již koncem prvního ročníku a od té chvíle všichni víme a oceňujeme, že každým svým dalším dílem rozpracovává materiálový, objektový a instalační slovník s tématy homosexuality, transvestismu a obecně queer vnímání světa. Jeho práce jsou multižánrové – ve výsledné instalaci se většinou potkávají nalezené předměty s přesně specifickými významy v onom „jiném“ světě, přepracované módní prvky – oděvy, obuv, kabelky, fyzicky realizované texty, které jsou ale také spíše textovými objekty a často také Lukáš fyzicky, stylizovaný do ženského převleku, či ve svém oděvním objektu, či zpívající písňový objekt. Jeho práce uchvacují z bezprostředního pohledu ze sochařského hlediska. Pracuje průběžně, dělá si materiálové experimenty, spojuje netradiční materiály. A ačkoliv bych se dokázala ponořit i do samotné sochařské působnosti jeho prací, všechny části jsou vždy navzájem provázány narativem homosexuálního prožívání smyslovosti, sexu a lásky. Sám si buduje jazyk svého homo vyprávění, prvky se stávají symbolickými skrze jeho vlastní žití. Dokonce možná nevědomky má jeho práce i aktivistické rysy v tom, že učí většinovou normativní společnost svým materiálovým vyprávěním. Zcela otevřeně vypráví příběhy, které nezapomeneme. Atraktivnost a nakažlivost svého světa prokázal např. při skupinové performanci *Desperately Trying to Be a Fish*, kterou předvedl spolu se spolužačkami ATD. Nezapomenutelná je také jeho árie *Věrné naše milování* zpívána lip sync stylem, která se stala zlatým hřebem ateliérové adaptace opery *Prodaná nevěsta*.

Ve své bakalářské práci zdánlivě vykračuje z okruhu svého intimního prožívání, když si jako téma volí veřejné záchody. Ale jak sám poznamenává ve svém textu, toto vykročení je pouze zdánlivé, protože v homosexuální komunitě to s rozlišováním soukromý – veřejný nikdy nebylo jednoznačné. Slovo „veřejný“ v názvu záchodků se v této souvislosti s intimním nevyklučuje. Tentokrát své osobní zkušenosti podkládá i sociologickou studií Kateřiny Nedbálkové. Ostatně toto téma zpracovával v rámci své kurátorské výstavy *Je architektura sexy?* i Ladislav Lender v Galerii Jaroslava Frágnera v Praze, tj. ve stejné galerii, která zažila Lukáše v korsetu a podpatcích zpívajícího Britney Spears unplugged.

Z instalace jsem zatím viděla několik fragmentů, které napovídaly, že ve výsledku půjde o formálně podobný mix objektů, jako tomu bylo u předchozích úspěšných Lukášových pracích.

Otázky k rozpravě:

Jsou něčím specifické záchody na Hlavním nádraží v Brně?

Neláká tě jako umělecký výstup nějaká forma publikace?

Závěrečné hodnocení:

Lukáš Essender je formálně i tematicky pevně usazený. Pracuje naprosto kontinuálně, dostal se již do té plodné fáze, kdy nelze úplně odlišit život od umění.

Přeji mu hodně štěstí a úspěchů v dalším studiu v zahraničí.

Doporučuji hodnocení A. S rezervou po zhlédnutí výsledné instalace.

Návrh klasifikace:

Posudek vypracoval (a): doc. Mgr. A. Lenka Klodová, Ph.D.

Datum: 2. 6. 2018

Podpis: